

Lidt efter rejste hun sig alligevel og gik ind.

»Har du haft Forretninger, John?« spurgte Fru Bertha, som nu ogsaa havde vejret Krudtlugten.

Jægermesteren, der i det skjulte havde fulgt sin Kone med Øjnene, var endnu lidt adspredt.

»Ja, jeg maatte nødvendig hen og ordne en Sag. Jeg er jo bleven valgt til Formand for Amtets Ungtyre-Skue. Det er en meget ansvarsfuld og betroet Post, men den skaffer En en Masse Bryderier paa Halsen. Og jeg var virkelig tilstrækkelig ophængt i Forvejen. Veed du, Tante, at jeg i denne Tid arbejder fire-fem Timer daglig i mit Laboratorium? Det er Udryddelsen af Kartoffelskimmelen, der beskæftiger mig nu, og jeg tror virkelig, at det skal lykkes mig at finde Midlet. Det lyder som et Eventyr; men det er sandt, jeg har det allerbedste Haab. Og er Opgaven løst — af mig eller en anden — vil det jo betyde intet mindre end en Revolution i alle Landes Økonomi. Aner du, Tante, hvormange Millioner Kroners Tab det drejer sig om pr. Aar alene for Danmarks Vedkommende?«

»Fortæl mig det en anden Gang, John. Veed du, at her for lidt siden var en Herre, som spurgte efter dig?«

»Ja, Pastor Gaardbo. Jeg har talt med ham. Vi mødtes i Alleen. Han har jo fortalt jer Nyheden. At Enslev kommer hertil. Det bliver en stor Dag for Egnen.«